СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 187. Джерзи Сіти, Н. Дж., понеділок, 14 серпня 1933.

VOL. XLI. No. 187. Jersey City, N. J., Monday, August 14, 1933. THREE CENTS.

АРМІЯ ПОВСТАЛА ПРОТИ ПРЕЗИДЕНТА КУБИ

ДОМАГАЮТЬСЯ НЕГАЙНОЇ РЕЗИГНАЦІЇ.

ГАВАНА. — Кубанська армія повстала в пятницю проти президента Мачада та зажадала від нього резигнації до 24 годин. Провідники армії думають, що резигнація Мачада, котрий був справжнім диктатором та своїм нестерпним урядуванням причинився до загального заворушення на острові, загалить занепокоєння.

Військова революція відбулася без проливу крови. Збунтовані війська, на котрі президент Мачадо покладався як на певний заратунок, захопили без спротиву форти Гавани і тимсамим опанували столицю.

Дійсним провідником уряду може стати міністер війни.

РОБІТНИЧІ ЮНІЇ ЗА КАМПАНІЮ ВІДБУДОВИ.

НЮ ЙОРК. — Матю Вол, віцепрезидент Американської Федерації Праці, почав організувати робітничі юнії для підпирання кампанії відбудови, почато президентом Рузвелтом.

В Ню Йорку за кампанію станули багато юній, які разом представляють коло 750,000 зорганізованих робітників.

Робітники, як каже Вол, мали би дивитися за тим, щоби не порушувано постанов кодексів.

ВТЯГАЮТЬ ЖІНКИ ДО КАМПАНІЇ.

ВАШИНГТОН. — Мейрі Гюз, нова помічниця президента Рузвелта, почала кампанію за те, щоби ходити від хати до хати та пригадувати людям купувати тільки від тих фірм, які приняли програму відбудови краю.

МОЛОЧАРСЬКИЙ СТРАЙК СЛАБНЕ.

СИРАКЮЗ (Ню Йорк). — Стейтові урядники, які поклялися зломити молочарський страйк, що триває вже десять днів, запевняють, що страйк ослабає. Пикети покидають дороги, а фармери й фірми, які пристали на страйк, але боялися возити молоко, почали наново доставу молочних продуктів.

Провідники страйку запевняють, що страйк ще не скінчився.

БОРОТЬБА МІЖ ЮНІЯМИ В УГЛЕВІМ ПРОМИСЛІ.

ВАШИНҐТОН. — До боротьби між робітниками й підприємцями, яка нераз знаходила вислів на переслуханнях у справі кодексу для вуглевого промислу, прилучилася ще боротьба між робітничими юніями.

Коли прийшло рішати про заступництво копалень мягкого вугля в стейті Ілінойс, юнія „Прогресів Майнерс оф Америка" виступила з протестом проти юнії „Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", кажучи, що „Юнайтед Майн Воркерс" не має впливу в Ілінойсі, що робітникам повинно бути вільно приставати до такої юнії, яка їм подобається, та що тільки така юнія має право їх представляти. Коли уряд сумнівався, котра юнія має впливи, най зарядить голосування.

Другий представник юнії „Проґресивних Майнерів" говорив про розбивання зборів представниками „Юнайтед Майн Воркерс". Третій представник закидав навіть рекетирство.

КОДЕКС ДЛЯ ГОЛЯРІВ.

ВАШИНҐТОН. — Оголошений урядом кодекс для голярень заводить 48-годинний тиждень праці. Максимальна заплата має виносити 25 долярів на тиждень.

Рівночасно проголошено кодекси хемічних фабрик, театральних костумерень, для фабрик вовни, шовку й бавовни.

За посередництвом уряду прийшло до полагодження страйку робітників фабрик обуви в Новій Анґлії; робітники дістали підвишки на 20%.

ОГОЛОШЕННЯ В ҐАЗЕТІ МОЖЕ ВРАТУЄ ДИТИНІ ЖИТТЯ.

ЛІНКОЛН (Небраска). — До одного ґаражу зайшов тут хлопчина яких 8 літ зі своїм 10-літнім товаришем і запропонував власникови купити собі від нього пса. „Він не добрий пес. Лише подивіться, де він мене вкусив". Власник узяв пса, але цей укусив його, і він його пустив. Пес зараз кинувся на одну проходячу жінку та ще на одного хлопчину. Та батько цього останнього гнав за псом, застрілив його й віддав тіло до ляборатории для бактеріольогічних розслідів. Показалося, пес був скажений. Всіх, що були покусані псом, треба було відставити на лічення від скаженини. Та ніхто не знає імени хлопця, що принів пса до ґаражу, і тому власти здоровля шукають хлопця через оголошення в ґазетах. Як хлопчина не буде лічитися, він може померти від скаженини.

ЗНАКИ ОЖИВЛЕННЯ ПРОМИСЛУ В ПОВІТРЮ.

Д. Морис, метеорольоґіст у Бюрі Погоди в Центральнім Парку в Ню Йорку, дослідив, що останніми часами повітря міста виказує щораз більше занечищень. Він уважає це признакою оживлення промислів.

НІМЦІ ДАЛІ АҐІТУЮТЬ В АВСТРІЇ.

Не зважаючи на те, що премієр Італії, Мусоліні, зробив британійському і французькому послови в Римі заяву, що німецький уряд не допустить до дальшої пропаґанди проти уряду Австрії, з мінхенської радіо-стації знову поведено аґітацію проти канцлера Австрії, Дольфуса.

ПРОСТИЙ ПРОЕКТ ДЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ДЕПРЕСІЇ.

Джан Дей Ко. в Ню Йорку випускає цими днями книжку Гая Мелона, адвоката з Синсинеті, Огайо, під наголовком „Банкирі проти костумерів", у якій автор радить між иншим покінчити депресію в цей спосіб, щоби банки дали кождій родині 700 долярів як її шер у національнім маєтку. Автор думає, що це відразу піднесе купну силу народу.

ПРИГОДА МАЛЯРЯ.

Під малярем вивісок, Филипом Стеком, у Ню Йорку, заломалося руштування, на якім він стояв, і маляр повис у повітрю на шнурі яких 58 стіп над землею. Щойно по 20 мінутах удалося пожарникови Майкелови Брейді витягнути маляря на дах дому й у цей спосіб уратувати його від упадку.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ПІДПАЛИВ ВЛАСНУ ХАТУ.

В Суховерхові коло Кіцманя (Буковина) проживав собі Михайло Гринюк. Він несповна розуму. Але досі нікому нічого не робив великого. Одного вечора, коли всі вже полягали спати, Гринюк обляв усі деревляні частини хати нафтою й підпалив хату. Небавом уся хата була одна поломінь. Жінка й дитина Гринюка хотіли видобутися з хати, та через поломінь не могли. Збіглися люди. Вкінці вдалося вибрати маму з дитиною з хати. Їх вислано зараз в безнадійному стані до лікарні в Чернівцях. Занялася й хата сусіда Василя Григорчука. Нічого не помагало. Вкоротці обидві хаті згоріли до тла. Жандармерія шукає божевільного Михайла Гринюка, котрий утік, не знати куди.

МІЖНАРОДНІЙ ДИПЛЬОМАТИЧНИЙ СЛОВАР.

У міжнародній дипльоматичній академії в Парижі відбулося врочисте засідання в звязку з появою „Міжнародного Дипльоматичного Словаря". Над цим словарем працювали 27 президентів держав, 49 міністрів закордонних справ і 512 дипльоматів, репрезентантів 73 держав й охоплює він всі царини політичного життя та найрізніщі питання міжнародного характеру. Є в ньому про всі договори держав від 1856 р. до пакту чотирох, а на майбутнє доповнювати мають його дальше і він буде завжди актуальний.

НЕБЕЗПЕКА ВТРАТИ ЖИТТЯ ВІД УЖАЛЕННЯ БДЖОЛИ.

12-літня Ірина Рід у Норвок, Конетікок, небезпечно занедужала. Щока запухла їй так, що треба було відставити її до шпиталю під постійну опіку лікарів і шпитальних доглядачок. Лікарі мало мають надії на вратування її життя. Причиною її стану було ужалення бджоли.

ПЕРЕЇХАВ ВЛАСНУ ДИТИНУ.

В Кремянці Мойше Меклєр, повертаючись до дому підводою, не зауважив свого 3-літнього синка, який біг йому назустріч, і його переїхав. В грізному стані нещасного хлопчика перевезено до шпиталю.

БУВШИЙ СЕЛЬРОБІВСЬКИЙ ПОСОЛ ЗБОЖЕВОЛІВ.

Андрій Полончевський з Турійська, ковельського повіту, який був вибраний послом до варшавського сойму при доповнюючих виборах у 1930. р. з листи Сельроб-Єдности і, засуджений за комунізм на 8 років вязниці, останній час перебував у тюрмі в Коронові на Поморю, там збожеволів. Його родина звернулась до президента держави з проханням про улаcкавлення.

ПОШУКУВАННЯ В КАТАКОМБАХ У НЕАПОЛІ.

Згідно з лятеранською умовою всі катакомби в Італії стали власністю Апостольської Столиці. Від довшого часу почали археольоґічні комісії робити пошукування в ріжних містах Італії, головно в Неаполі, де знаходятся катакомби св. Северина. Внедовзі Апостольська Столиця має оголосити звідомлення археольоґічних комісій, які в Неаполі та в новововідкритих катакомбах в Альбано натрапили на цікаві розкопки.

НАСЛІДКИ ГРОМУ.

В селі Людвіково на Виленщині грім спалив 11 хат і вбив пастуха в полю. Пастушка Ксеня Козлів втратила зі страху мову.

БАТЬКО-НЕЛЮД.

У Варшаві відбувся процес, якого тло таке жахливе, що моглоб дати тему до незвичайного кримінального романy: 51літній Пйотр Малиновський розійшовся з дружиною. Малого, трилітнього синка, Стася, затримав біля себе. На прохання жінки згодився остаточно передати їй дитину за 600 зл. Коли від обідньої жінки не дістав в означений день грошей, пішов на залізничий міст, роздягнув дитину з одежі і кинув з моста у Вислу. На розправі признався до всього і тому тревала вона всього кілька годин. Суд присудив батька-нелюда на досмертну тюрму.

ЯЗВА МШИЦЬ У ЗАЛІЩИЦЬКОМУ ПОВІТІ.

В заліщицькому повіті появилися в нечуваній досі скількости мшиці, що заатакували листя морелевих дерев, бресків і шляхотних слив. Причина такої масової появи мшиць — непогода, що нищила комахи, які їх здають. Водночас появилися масово метелики, що роблять шкоди в морелевих садах, і влада доручила спеціяльним розпорядком винищувати їх.

ЧУДО ТЕХНІКИ НА ВИСТАВІ В ПАРИЖІ 1937 Р.

Як повідомляють французькі часописи, світова вистава, яку приготовляють на 1937 р. у Парижі, має бути такою величавою, що теперішня вистава в Шікаґо є залєдви слабою імпрезою. Франція вже почала приготовлятися до вистави. Пляни деяких павільонів уже виготовлені, а до роблення цілої низки решти павільонів заанґажовано найкращих закордонних інжинірів і архітектів. Між інжинірами, що вже зголосилися, є три відомі архітекти, Перс, Венцо і Фрейсеніє, які спільно хочуть виготовити плян на будову вежі, що буде сензацією вистави. Вежа перевищатиме два рази висоту вежі Айфля. Цей залізний хмародер, що матиме 615 метрів висоти, побудують на одному пригорбі біля Парижа. На вершку буде проектор і радіостація. Світло прожектора будуть бачити пароплави на каналі Ляманш, а передачі радіостації буде чути цілий світ.

ЛЮДИ ХОЧУТЬ СМІЯТИСЯ.

В розмові з французьким письменником Вернеєм, котрий пише комедії, Мусоліні сказав, що публика тому відвертається від театру, бо ставлять там тепер пєси надто сумні й надто драматичні. Автори — казав італійський диктатор — пишуть забагато драм, а публика хоче сміятися. Стільки журби маємо в життї, то бодай у театрі хочемо забути про клопоти.

2 ГРОШІ „ЗАЛЕГЛОГО" ПОДАТКУ І 6.90 ЗЛОТИХ ЕКЗЕКУЦІЙНИХ КОШТІВ.

Цими днями прийшов коморник скарбового уряду в Мендзиховi (Польща) до якогось господаря в селі Ґура, щоби стягнути залеглий податок від обороту за 1931 рік. Цей „залеглий податок" виносив аж... два сотики. В який спосіб повстала така залеглість, чи внаслідок мильного обчислення, чи з іншої причини, досить, що по неї вислали з Мендзихова коморника, який у вислідi виставив таке поквітування: „Оборот за 1931 р. 0.02 сот., 10 відсотків додатку 0.31 сот., відсоток за залеглість 0.06 сот., екзекуційні кошти 1.50 зол. — разом 1.80 зол." А що до цього був долучений другий квіт, на суму 5 зол., за фіру для евентуального забраних річей, то стягнення цих залеглих двох сотиків коштувало кругло 6.90 зл.

ЧОГО ВЧИТЬСЯ ШЕВАЛІЄ.

Відомий фільмовий актор Моріс Шевальє, після кілька літ побуту у Голівуді, приготовляється до виступів у Парижі. Уже підчас своїх останніх коротких відвідин у Парижі Парижани звернули йому увагу, що його непорочна французька мова має легкий назвук американської вимови. Ще недавно Шевальє не міг виступати в Лондоні, бо не знав англійської мови; нині Парижани знаходять уже, що він зіпсував собі рідну. Шевальє взяв собі вчителя і що дня робить вправи, щоби позбутися всіх чужинних впливів у вимові та знову промовляти до Парижан найчистішим „паризьким акцентом". Цей випадок із Шевальє дуже характеристичний для пошани, з якою Французи ставляться до рідної мови, дбаючи за її чистоту.

У РОСІЇ ПОЧИНАЮТЬСЯ ЗОРҐАНІЗОВАНІ ТЕРОРИСТИЧНІ АКТИ

ВЖЕ БУЛО КІЛЬКА ВИПАДКІВ ВИСАДЖЕННЯ БОМБАМИ РАДЯНСЬКИХ УСТАНОВ.

Усі радянські будинки й установи пильно охороняють.

БЕРЛІН (Німеччина). — В Росії помічається зорґанізований рух проти радянської влади. Вже перекотилася хвиля робітничих страйків, які завдали багато клопоту радянській владі, хоч вона з ними поки що впоралася. На ґрунті голоду починаються все більше зорганізовані масові рухи голодних селян і робітництва, які вже не бояться виступати отверто-зорґанізовано з певними домаганнями. Останніми часами в Росії почалися терористичні акти, які мають зорґанізований характер.

Так, наприклад, радянський пароплав у Ленінграді, що був навантажений радянськими сирівцями й готовий був відплисти за кордон, був висаджений бомбою. При вибуху котлів почався пожар, який знищив усю надводну частину пароплава. Підчас вибуху загинув механік, його помічник, два палячі та кілька моряків. Це вже третій терористичний акт у Ленінграді на протязі двох місяців.

Перед цим на Миколаївському залізничому двірці висаджено в повітря почтовий вагон. Уся почта загинула. Ще раніше знайдено в комуністичному клюбі в Ленінграді бомбу, яка не встигла вибухнути. В Ленінграді панує переконання, що ці терористичні акти, й інші, які все частіше трапляються в ріжних містах радянщини, є справою рук членів певної терористичної організації, яка прибула з Фінляндії.

Тепер усі радянські будинки пильно охороняють чекісти та війська, а в деякі інституції перепускають людей лише за спеціяльними картками, після докладної ревізії та допитів.

ДЕ ВАЛЕРА ПОЧАВ БОРОТЬБУ З ФАШИСТАМИ.

ДУБЛІН (Ірляндія). — Премієр-міністер де Валера заборонив вуличну параду партії блакитних сорочок і ірляндських фашистів „Національна Ґвардія". Разом з тим він оголосив на пять днів воєнний стан у цілій країні та в Дубліні. Цим способом де Валера розпочинає активну боротьбу проти „Національної Ґвардії" ґенерала О'Дофія.

„Національна Ґвардія", фашисти, плянувала влаштувати параду-похід до гробу Колінса, ірляндського патріота, розстріляного Англією підчас світової війни за організування повстання проти Анґлії.

РОЗГРОМ КИТАЙСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ АРМІЇ.

АМОЙ (Китай). — Сороктисячна комуністична армія, яка втікла від армії Кай Шека в район Ченгчов, тепер остаточно розгромлена військами генерала Цай-Тінг-Кая, відомого команданта 19-тої армії, яка героїчно відбила всі атаки Японців підчас їх наступу на Шанггай два роки тому.

Тепер місто Амой, куди прямувала комуністична армія, знаходиться в небезпеці. Туди приплив американський торпедовець, щоб охороняти там Американців та чужинців, які скупчилися в місті, тікаючи туди перед комуністичними бандами.

ПОВІНЬ ШИРИТЬСЯ ДАЛІ.

ПЕКІН (Китай). — Жовта ріка далі виливається з берегів. Її води затопили сотки тисяч акрів плодючої землі, чим спричинили страшний голод серед населення районів, навіщених повінню. Тисячі нових людських жертв забрали потоки дальшого розливу води.

Великі дощі спричинили також вилив менших рік, тому величезні простори земель тепер знаходяться під водою, або перетворилися в непрохідні болота, що займають тисячі квадратових миль. Китайський уряд не в силі орґанізувати допомоги потерпівшому населенню, серед якого ширяться пошести та смерть від недуг і голоду.

ЕСТОНІЯ БОРЕТЬСЯ З ФАШИСТАМИ.

РЕВЕЛЬ (Естонія). — Уряд видав декрет про розвязання всіх організацій, які мають уніформованих членів та боєві дружини. Разом з тим пресу взято під стислу контролю цензури, на час вимкового стану охорони держави, який проголошено декретом голови держави.

Розвязанню підпадають вперше черґу організації ветеранів естонської армії та молоді.

ХОТІЛИ ВБИТИ ГОЛОВУ АВСТРІЙСЬКОЇ ГАЙМВЕРИ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Член горішньо-австрійської організації фашистів, Вольф, признався в Лінцу на поліції до того, що бувший гітлерівський лідер у горішній Австрії, Болек, намовляв його 25 червня вбити князя Штаргемберга, лідера австрійської боєвої дружини „Гаймвер".

Коли все було вжі підготовлене до вбивства Шаргемберга, Вольф зявився на поліції й розповів усі пляни, в які замішано також команданта фашистських боєвиків у Лінцу, Брунера.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

МОЛОЧНИЙ СТРАЙК

Молочний страйк у нюйорськім стейті, що звертає нині увагу всеї Америки, ріжниться від інших страйків тим, що тут страйкують не робітники, а продуценти. Отже ті, що самі кермують господаркою, що самі кормлять корови для продажі молока, хопилися рішучих засобів, щоби знайти зараду на кривдячі умовини виробу.

Що це за умовини, всім відомо. Подавляюча більшість населення Америки купує молоко і платить за нього височезну ціну. З тої ціни фармер дістає малощо понад десяту частину. Він звичайно не дістає навіть ціни продукції цього молока, себто того, що його самого коштує це молоко випродукувати. Що він його всетаки продає, то це ще не доказує того, що звичайно балакають торгуючі купці. Він продає, бо продавати мусить, бо навіть продаючи по зниженій ціні, він все ще таки якісь гроші добуває.

Знають про це не тільки продуценти, але й консументи. І коли продуценти домагаються вищої ціни за своє молоко, то консументи, які це молоко купують, домагаються зниження ціни на молоко; коли фармер дістає так мало, то най хоч споживач дістане молоко по дешевшій ціні.

Ясно, що ріжниця між тим, що за молоко платить споживач, і тим, що за молоко дістає фармер, опиняється в руках посередників, які молоко перевозять, збирають, консервують, перепродують. Кождий признає, що й цим належиться певна нагорода, але не така, яка їм нині попадає.

Знає про це й уряд, і тому нюйорський стейт установив спеціяльну комісію для молочної справи. Одначе ця комісія зробила мало путнього. Вона зовсім не рухала питання зисків посередників, себто головного питання цеї справи. Вона збільшила ціну для консумента, а звишку зложила на плечі продуцента. Обурені фармери вийшли на страйк; вони рішилися не пускати на ринок молока так довго, поки не дістануть хоч як-так оправданої заплати.

Та на страйк не вийшли всі продуценти молока. Як звичайно, знайшлися продуценти, які захотіли скористати зі страйку, щоби впекти свою печеню. Страйкарі виступили проти них, насильно не пускаючи доставки молока до міст. Здавалося, що це заставить стейтовий уряд взятися серіозно до справи. Та стейтовий губернатор бачив тільки злочинства страйкарів, а не бачив самої справи. Він став силою ломати страйк, арештувати страйкарів під ріжними закидами, а скандальні умовини молочарської торговлі, які ці безправства викликають, існують далі.

Та стейтовий губернатор наварив собі своїм поступованням стільки каші, що йому і його партії певно прийдеться за це відповідати при виборах.

ЩЕ ОДИН КОМУНІСТВУЮЧИЙ ПРОЗРІВ

„РОЖКІ ТА НОЖКІ" СОВІТСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

„Значить — конклюдує автор — **централізація повнільска.** Із славної всесоюзної конституції остались на Україні (як це дотепно кажуть у таких випадках Росіяни) „рожкі да ножкі". **Чомусь ще оставлено неначе на наругу над клятими „хахлами" назву „Українська Соціялістична Радянська Република". Але мабуть і ця назва скоро зникне,** бо такі признаки можна помітити, як це вже було зазначено, у господарській ділянці".

СТАЛІНСЬКІ ФОРНАЛІ ДЕНУНЦІЮЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС.

„**В культурній ділянці**—продовжає автор — **Україна переживає переломову добу.** Без ніякого перебільшення можна сказати, що **вся українська культура знаходиться під поліційним доглядом московських і місцевих русотяпів та їх місцевих форналів,** в особах засідуючих навіть всеукраїнським агітпропом, ріжних Хвиль. **Цей русотяпський форналь, денунцієює** у великій статті в харківськім „Комуністі" перед русотяпами і Москвою **навіть український академічний правопис,** ухвалений перед кількома літами Всеукраїнською Академією Наук, **добачуючи в ньому признаки української контрреволюції й петлюрівщини.** Цей русотяпський лакей денунцієє, наприклад, авторів цього правопису за уведення таких слів як „сочка", яка по російськи значить „линза", й тому, на думку Хвилі, й по українськи повинна зватись „лінзе", або теж „поземий", по російськи „горизонтальний", значить і по українськи повинно бути „горизонтальний" і т. д. і т. п. — отож, **що автори цього правопису ні менше ні більше тільки нахотіли відірвати українську мову від „братньої, ну й близької їй московської мови",** вводячи до слівника української мови оті контрреволюційні, петлюрівські і сепаратистичні терміни".

ЗАМІСЦЬ ЛІТЕРАТУРИ — СТАЛІНСЬКІ ПАНЕГІРИКИ.

„Усі, колись такі живі, **літературні організації українських письменників розгромлено до тла, створивши на приказ з Москви одну-одиноку всесоюзну казьонну організацію письменників,** до якої під примусом мусять належати всі українські письменники. На літературному фронті до голосу прийшли оберхолуї покрою Микетенків і Куликів, люди без ніякого таланту, хіба тільки з умінням держати ніс по вітру та орієнтуватись на кожночасне начальство та **умінням робити поліційні доноси на своїх товаришів пера. Ці холуї,** а тепер керівники українським літературним фронтом, **звели тепер українську літературу до якихсь крілячих, козячих, свинячих і сталінських панегіриків (славословій),** називаючи оцю всю халтуру соціялістичною літературою, пересиченою „соціялістичним реалізмом", а по суті можна назвати **„реалізмом шлунковим".**

СКАЖЕНИЙ НАСТУП МОСКВИ.

Та небувалий наступ, скажений наступ Москви на Україну почався з приходом цього року Постишева, який прийшов „на допомогу старим своїм русотяпським компанионам і сподвижникам, як от, наприклад, Затонський. Цього Затонського після уступлення Скрипника, неначе глумлячись над Україною, іменовано на його місце народнім комісаром освіти. Справді **кращого ліквідатора української культури й науки годі булоб знайти й зі свічкою".**

„ПУСТЬ ЕТОТ ФРАНКО НАПІШЕТ САМ ПРОШЕНІЄ".

„Постишев — продовжує автор — належить до тих русотяпських типів, які сиділи в ЦК КП(б)У, а навіть у політбюрі, і які так прекрасно визнаються в українських справах, що коли свого часу обговорювано на політбюрі справу асигнування грошей на памятник Франка, **то один мудрець** (ідейний приятель Постишева з роду русотяпів) **глибоко - розумно заявив: „Пуст етот Франко напішет сам прошеніє"** (так!).

„ВИБРОСІТЬ КАНАЛІЮ З ПАРТІЇ".

„Зновуж другим разом, коли в часі шумськівського розламу читано раз на політюрі із „Літер. Наук. Вістника" протибольшевицькі статті Донцова, щоб ілюструвати, мовляв, вплив Донцова на шумськістів, **то другий подібний мудрагель, думаючи, що Донцов належить до партії, стукнувши з пересердя кулаком об стіл, крикнув грізно: „Вибросіть каналію з партії".**

Того роду „двірські скандали" — каже автор — „найкраще ілюструють рівень, ментальність та політичну зорієнтованість в українських справах типів покрою Постишева".

БОРОТЬБА З УКРАЇНСЬКИМ СЕЛЯНСТВОМ ЗА ХЛІБ.

Москва вислала Постишева на Україну до боротьби з українським селянством за — хліб. Йому помагають підбігайки, як Затонські, Хвилі, Любченки й інші: І ось усі вони кинулись на український культурний сектор, добачуючи в ньому винуватця усіх тих невдач на сільському фронті. На перший вогонь пішов номінальний керівник цього культурного сектора, М. О. Скрипник. Скрипника почала так цькувати усяка сталінсько-постишевсьда голота і хахлацька шушваль, що він не завагався відобрати собі життя.

ШАКАЛІ.

Та „кати Скрипника — каже автор — не пощадили його навіть після смерти. Вони неначе шакалі знущалися ще над його трупом. **Вершком цинізму й перфідности Постишевих і Затонських є те, що вони ще й держали почесну варту при домовині небіжчика та помагали виносити її з дому жалоби,** а над могилою Скрипника зважився промовляти його найбільший і найлютіший політичний і особистий ворог, Володимир Затонський. Цей великий „герой" у своїй надмогильній промові ще й по смерти зважився копнути свого ослячим копитом згинувшого трагічною смертю лева".

ЩО СИМВОЛІЗУЄ СМЕРТЬ СКРИПНИКА?

„Зі сказаного — каже автор — хіба доволі ясно, що було причиною смерти М. О. Скрипника, який не міг спокійно приглядатись руїнницькій роботі русотяпів на Україні й що він тією смертю хотів сказати".

Смерть Скрипника це для України й для майбутности подія величезного, можна сказати, епохального значіння. Вона символізує перехід України на звичайний адміністраційний район Москви.

„Постишев вешатель і його гідний помічник Затонський будуть усіми силами старатись про те, щоби тепер на Україні запанувала цвинтарна тиша. **Та не вдасться їм цього зробити тінь покійного Скрипника.** Його неповинно пролята кров впаде на голови спричинників його передчасної смерти. **Смерть Скрипника це велика програна сталінського русотяпсько - бюрократичного режиму на українському фронті".**

ПЕРФІДНІ КОМУНІКАТИ „РАДЯНОФІЛІВ".

Всежтаки автор є певний, що знайдеться ще й тепер багато ріжних „радянофілів", які будуть робити глибоко-розумні міни й будуть мимрити про те, що, мовляв, „треба виждати на докладніші вісти", а **опісля, щоби не наражуватися московському начальству, поширюватимуть брехливі й перфідні комунікати Москви, що мовляв, шпигуни обплутали Скрипника і йому, скомпромітованому, не лишилось нічого іншого, як самогубство.** „Але ці добродії своїм „високополітичним" язиком не в силі второпати, що **смерть Скрипника сигналізує скорий прихід епохи, коли їх усіх, як непотрібне лахміття і зайвий баласт, повикидають на смітник.** Тількиж вони замісць мізками **думають своїми черевами,** а Україна без ніякого з їхньої сторони протесту хай собі спокійнісенько пропадає в лабетах Постишевих та Затонських".

І ЦЕЙ „НОМЕР НЕ ПРОЙДЕ".

Постишеви і Затонські, щоб скинути з себе відповідальність за смерть Скрипника, пускають уже і пускатимуть дальше таємні сплітки про покійного: мовляв, він був на послугах протисовітської розвідки. Але й цей „номер тепер теж не пройде". В кожному разі треба бути приготованим на те, що в боротьбі з Україною сталінська кліка буде вживати найбільш жорстоких та найбільш неперебірчивих засобів".

ЩО РОБИТИ?

„Тепер — кінчає автор — само собою насувається питання: **Що робити?** На це питання я повинен, після отого відкритого листа, дати відповідь моїм дотеперішнім однодумцям і товаришам. Це я постараюся в скорому часі зробити.

Сьогодні — **західньо-українські селяни враз з працюючою інтелігенцією повинні дати своїм голосним протестом рішучий відпір русотяпському наступови Москви на Україну".**

(Кінець).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

„ЛІТЕРАТУРНЕ РЕКЕТІРСТВО".

Таким іменем охрестив Андру Мелон, бувший секретар скарбу в кабінеті президента Гувера й опісля представник Америки в Англії, книжку про себе, що вийшла недавно під наголовком "Мелон'с Міліонс", себто Мелонові міліони.

Мелон каже, що книжка повна фантастичних даних. Автор пише, що Мелон мачає свої пальці в ріжних підприємствах, з якими Мелон, як він самий каже, не має нічого спільного.

Мелон каже, що автор хотів видно написати книжку, не оглядаючися на правду. Це він називає літературним рекетірством.

Ще більше його обурює оголошення книжки підприємством, яке каже, що це книжка зрівноважена й безсторонна. Мелон називає це мішанням чорнення з життєписом.

Мелон трохи переборщує в обуренню. Якщо в книжці справді багато неправди, то він тільки платить звичайну ціну розголосу. Що його маєток переборщують, то цьому не можна дивуватися: люди, які звикли рахувати чужі гроші, звичайно рахують подвійною крейдою. Протест Мелона не зробить великого враження, хоч він дав йому досить сильне імя: люди ждуть від визначної людини, а ще до того старшої віком, певної відправи на те, що інші про неї говорять.

ГОСТРІ ЯК БРИТВА, А ТУПІ ПРЕТУПІ.

Мелон не одинокий фінансіст, котрого вчепилися письменники. Десь якийсь анонімний автор написав книжку про нюйорську біржу й затитулував її „Зеркала Вол Стріту".

Автор характеризує біржевиків і фінансістів як людей незвичайно бистрих, але тільки у своїй спеціяльности. Вони вміють рішати замотані фінансові справи. В тій спеціяльности вони гострі, як бритва.

Та поза цею спеціяльністю вони тупі. Вони не вміють про ніщо інше говорити, як лише про своє діло. Тому вони страшні нудярі.

Та чи тому так дуже можна дивуватися? Чи біржевики колинебудь думали, що варта чого іншого навчитися, крім роблення грошей?

НЕ ТІЛЬКИ БІРЖЕВИКІВ ТРЕБА ВЧИТИ.

Фінансисти не одинокі сотворіння божі, котрі звикли ходити одною стежкою та не люблять вчитися нічого нового.

Адміністрація Краєвої Відбудови повела кампанію за зменшення поверхні під управою бавовни. Фармери в полудневих стейтах переорали тисячі акрів бавовни. Показалися притім чималі клопоти з мулами, які не хотіли ступати на вирослі корчики бавовни.

Мул не в силі зрозуміти, як фармер може його бити за те, що він іде борозною між рядами бавовни, коли давніше його били за те, що він не йшов між рядами та ступав на бавовну. Мусить мул відвичитися того, чого навчився.

ЗАВДАННЯ ДОБРОГО ВЧИТЕЛЯ.

Відкриваючи недавно літні курси у вихованню, мейор міста Лондону, столиці Англії, говорив учителям: „Тоді, як російські вчителі мають робити з дітей комуністів, як італійські школи мають виховувати малих фашистів, як німецькі вчителі мають виховувати молодих гітлерівців, англійський учитель має виховувати горожан вільної держави, отже передовсім має їх навчити, що це таке свобода та як її вживати. Як ми маємо бути достойними цих вольностей, котрі посідаємо, то мусимо ними належно покористуватися".

Ю. Бандурський.

КРОВАВИМИ СТЕЖКАМИ

(4)

— Зле жилося Лінцоянови. Майже голий, лиш оперезаний брудною веретою, з головою обвязаною синім лахміттям, запряжений між дишлями свого візка, возив по місті панів і пані. Лише в бігу крадьки стирав голою рукою з чола піт і босими ногами розтручував і розхляпував грузьке, рідке болото.

Його щораз частіще вялила туга за родинним селом. Як майже всі Китайці, не любив міст. Він мав свою власну причину бажати собі повороту під батьківську стріху. Все потерпав, що як буде жити в будьяким великім місті, то впаде в руки тої організації, перед котрою втік по своїм кровавім спорі в копальнях золота.

Покищо в Хабіні почував себе безпечним, бо приятелі вбитих ним не знали, куди він повівся. Шлях на Харбін був тяжкий і небезпечний, і ніхто не увірив би, що він в такім короткім часі поборов усі труднощі і перешкоди. Ніхто й не подумав би, що він пробрався до Харбіна; що він взагалі ще живий. Він лиш сам знав, що вратувався чудом. Всеж таки з дня на день грозила небезпека, що противники знайдуть випадково його тропу. Тоді він вже не вихопивсь би з їх рук. Коли би вернувся до свого села, то був би там цілком безпечний. Найбільша біда була в тім, що він не знав і ніхто не знав, де той його Ганфучан. Питав, розпитував і допитатись не міг.

Під головною брамою міста сидів гурток рікшів зі своїми візками. Надійшов також Лінцоян зі своїм візком і присівся до інших рікшів. Його груди важко працювали, він цілий трясся потом. Кленучи, показав рікшам на хребті і на правім рамени кілька рожевих пасмуг від ударів. Показуючи, розказував:

— Я віз грубого, дуже тяжкого купця. Я його тягнув під гору. Надїхав російський офіцер і для забави став гатити мене нагайкою. Раз незручно замахнувся і потягнув нагайкою купця. Люди, що стояли на вулиці, сміялися з того. Купець розсердився і пішов, не заплативши мені.

— Ой, ті Руси! — крикнув один рікша. — Наляли вони нам сала за шкіру.

— Як мені коли який Рус впаде в руки, то не буде йому помилування! — додав Лінцоян. Є З цілого їх народу я злупив би живцем шкіру! Нема помилування ані для них, ані для їх жінок, ані для їх дітей!

Поволи сонце гасло. Сидячи на землі коло візка, Лінцоян обхопив рапавими долонями коліна, спер на них бороду, і думав про білі, холодні мраки, що клубляться на полях Ганфучану. Стрясся, бо хтось торкнув його злегка ногою в бік. Підвів голову. Над ним стояв молодий Китаєць, гарно одягнений в чорний шовк і в чорній шовковій тибетці на голові.

— Спиш? — спитав його жартом молодий пан.

Лінцоян схопився на рівні ноги.

— Я спав би тепер, коли найменша пора для поїздок?! — відповів. — Прошу сідати. Я не торгуюся, бо бачу, що повезу молодого пана з доброго товариства, з великого світа, вченого, який сам знає, що за таку їзду платиться.

— Я не вчений, — відповів панок. — Я купець в переїзді. Тепер тут потрібна мені добра кухня і відпочинок в милім товаристві.

Хто як хто, а про все те найліпше знає кождий рікша. Лінцоян аж головою потрясав з вдоволення.

— Гой! Достойний пан появився в найвідповіднішій хвилі. Одна жінка, славна зі своїх чеснот, свого розуму і своєї краси повдовіла і в своїм смутку жде на потіху. Хотіла би пізнати...

Вдивившися бистро в лице молодого панка, Лінцоян закінчив:

— Хотіла би пізнати когось такого розумного й гладкого, як Янкофа з далекого Ганфучану.

Купець здивувався і цікаво глянувши на рікшу, сказав:

— Ти мабуть знаєш мене, добрий чоловіче, хоч я перший раз в сім місті і сам ніхто тут не знаю. Чи ми може деінде були колись разом?

— Світ, хоч здається бути великим, направді малий, дуже ласкавий пане. Чи вже їхати?

Лінцоян стояв коло візка і хотів помогти панкови сісти. Та купець не квапився. Подумавши троха, сказав:

— Я той голос пригадую собі. Як би не більший і кремезніший... Ну, і як би не тут, в Харбіні... Відки би ти взявсь би?

— Тямиш переправу через ріку, достойний Янкофо? Тямиш купця Чінфа, його тяжкий віз і його коня?

— Чи ти не Лінцоян? — крикнув купець.

— Не інакше. Побиті і окровавлені покинули ми рідне село. Тепер ми знов зійшлися. Ти ситий, здоров і в шовках... великий пан. Я, нуждар, зідаю порох вулиці.

Янкофа, хоч поводився пишно, не гонорувався. Добув срібну папіросницю. Одну папіроску взяв собі, другу дав рікші. Рікша услужно і униженно вийняв з шуфляди візочка сірники і подав їх купцеви. Вже смеркалося, людей ставало щораз менше. Відійшли троха від брами. Стоячи під старим глиняним муром, балакали.

— Я бачив багато світа і пережив ріжні пригоди, та не пощастилося мені, — нарікав рікша.

— Не був ти може в Ганфучані?

— Не був, — зітхнувши, відповів бідний рікша. — Я все питав і питаю, та ніхто не знає де Ганфучан і ніхто про нього не чув. Деколи потерпаю, що запався під землю. Як би я знав, де, то присягаю, бігцем завізби тебе на моїм візку. Ти, богач, можеш вертатися!

Останні слова рікша сказав на те, щоби купця потягнути за язик і довідатися, чи він справді богач, яким способом прийшов до маєтку.

— Люди з Ганфучану може взяли би мене за богача. Та ще не знають, і ти не знаєш, як богатий може бути чоловік... Я до Ганфучану вже ніколи не вернуся... Не можу!

— А то чому?

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

МРІЯ.

Мріє, мріє золотая,
Думко бистрокрила,
Хто будить тебе в душі,
Яка чудна сила?

Музо моя, учи мене
Співати, співати
Таку пісню, щоб могла
В серця заглядати.

В серця людські, холодні,
Без щирости, жалю,
Не любов до краси
А лиш до металю.

Не горить у них любов,
До рідного краю,
Самолюбство страшне,
Що буде — не знаю...

Дм. Захарчук.

ГОЛОСИ В СПРАВІ ВИСТАВИ.

ПЕРШИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.

Достаточні пляни і при приготування до Першого Конґресу Української Молоді майже на укінченню.

Досі прибули відозви зі всіх частин Америки й Канади і реєстрація делеґатів збільшаєся щоденно. На останній заклик до всіх організацій і громад, котрі плянують вислати делеґатів на Конґрес, просимо негайно подавати імя і число делеґатів, які ґрупи делеґат буде репрезентувати, і скільки, коли делеґат прибуде до Шікаґо і на який двірець, чи делеґат має вже зарентоване приміщення. Ці всі інформації і приготування зі сторони делеґатів заощадять багато часу і прискорять переведення цілої справи систематично.

Орґанізація може вислати стільки делеґатів, скільки може, але матиме тільки два голоси. Коли орґанізація висилає тільки одного делеґата, то має один голос. Коли делеґат репрезентуватиме більше ніж одно товариство, то це товариство платить реєстрацію і делеґат може заняти голос за те товариство.

Всі делеґати повинні бути поінформовані докладно про всі точки і знати вагу й значіння Конґресу. Ідея Конґресу, як усім відомо, є зорґанізувати Союз Української Молоді Америки в скороченню СУМА, томуж то Конґрес продовжено до 17 серпня рано. Та сесія є призначена виключно для делеґатів, де делеґати будуть мати свої наради і дискусії у вирішенню будучности нашої молоді і її праці на культурно-просвітнім полі.

Програма.

Перший Конґрес Української Молоді відбудеться в Шікаґовським Колісеюм, 1513 Савт Вабаш ул., де також відбудуться всі конґреси підчас Українського Тижня.

16-го серпня.

Год. 9.30. Реєстрація делеґатів і учасників.

Год. 10. Вікриття Конґресу з церемонією.

1) Привіт, Вступне слово — голова Комітету.

2) Привіт від делеґатів.

3) Вибір президії до переведення Конґресу.

4) Звіт ініціятивного комітету.

Реферати:

5) Огляд історії української іміґрації в Америці.

6) Молодь на українських землях в Европі.

7) Початки і розвій українських молодечих орґанізацій у Канаді.

8) Ідеї української молоді в Америці.

Перерва від год. 1. до 3.

9) Способи орґанізування молоді в Америці.

10) Як привернути молодь до праці для української справи.

11) Коротка історія української літератури.

12) Заложення Союза Української Молоді Америки (СУМА). день.

Закінчення Конґресу в той день.

Год. 8 ввечір, 16 серпня: Приняття делеґатів у Павільоні (бенкет).

17 серпня.

Год. 9.30. Відкриття Конґресу.

1) Читання протоколу.

2) Плян орґанізування Союза Української Молоді Америки (СУМА).

3) Формування статута.

4) Плян публікування часопису для молоді.

5) Формування сталого секретаря.

6) Приняття резолюцій.

Закінчення Конґресу.

В годині 2-гій всі приходять на Український День на площу Вистави, де відбудеться концерт у Гол оф Саєнс.

Витаємо всіх делеґатів на Перший Конґрес Української Молоді!

—o—

ATTENTION, UKRAINIAN YOUTH:

An organization may send as many delegates, as is its wish, to the Ukrainian Youths Congress. Only two votes are apportioned to each organization represented at the Congress, however those sending only one delegate will be entitled to one vote.

The registration fee will be one dollar ($1.00) per delegate. This dollar will be used to defray the cost of the delegates admission to the World's Fair, to attend the banquet, the banquet itself, and the delegate's badge.

If no definite arrangements have already been made as to lodging of the delegates, accommodations will be arranged by a special committee. This Committee will recommend suitable places at very reasonable cost, and also recommend Ukrainian families who can accommodate our delegates without cost. Please write and make your reservations early.

With the cooperation of all the Youth Organizations of Chicago the stay of the delegates here will be made a very pleasant one, we assure you.

An Important Item

It is essential that the delegates receive full instructions and have definite views on all matters sent forth in the Order of the Day for August 17, before arriving to the Congress.

Ukrainian Youths Congress.

—o—

НОВИНА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ПІДЧАС УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЯ.

Підчас Світової Вистави в Шікаґо уладжують дні якихсь народів або стейтів. Щоби ті свята лишили по собі якісь памятки, заряд вистави друкує коверти з відповідними до свята образками і написами. Ті коверти звуться „кешей'' і істнують від тоді, відколи істнують значки.

Мені цікаво було знати, чи видадуть їх на Український День, і написав я до того видавця, а він відповів мені так:

Dear Sir:

Replying to your letter of August 6, I wish to advise that there will be a cachet issued on Ukrainian Day, August 17th. Price is 15 cents per cover.

Yours very truly,

Lou W. Kreicker,

201 N. Wells St.

Chicago, Ill.

Хто з Українців буде на той день на виставі, то може собі купити цю українську памятку в „Дженерал Ексгібіт Білдінґ, юнит № 1. Ґруп А Бут № 24'', а хто не буде на виставі, то нехай зараз по перечитанню тих рядків вишле на подану адресу 15 цнт. у листі і свою точну адресу.

Осип Кочан,

Джоліет, Ілл.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 3. серпня ц. р. помер **Стефан Салаш,** член братства св. Арх. Михаїла, від 147 У. Н. Союза в Алентавн, Па. Покійний вступив до У. Н. Союза в 1917 р. Був добрим і щирим Українцем та членом нашого братства. Два рази покійний був відділовим предсідником, був добрим орґанізатором і дбав про розвій У. Н. Союза.

Покійний Стефан приїхав до Америки 1913 р. Родився в селі Завидовичі, повіт Городок, у Галичині. Покійний лишив дружину Анну і двоє дітей: Михайла та Степана.

Похорон відбувся при учасги членів відділу, які з жалем поховали свого доброго члена й українского патріота. Нехай буде йому земля пером.

Павло Лабоцький,

секретар 147 від. У. Н. С.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 15 серпня, в години 7.30 ввечір, в гали під ч. 72 Моріс ул. Проситься всіх членів прийти на мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих проситься вирівнати свої залеглости. — Волод. Кушнір, рек. секр.

ПРОТОКОЛ

З XVIII. КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО СОЮЗА

що відбулася в Дітройт, Міш., в днях 15—20 травня 1933 року.

(37)

ШЕСТИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ.

Потім приступлено до дальшої дискусії над внесками й ухвалами для добра орґанізації. На внесок дел. 221 від., попертий дел. 7, 45, 232, 36, 106, 73, 93 і 96 від., ухвалено, щоб конвенційний звіт видрукувати окремою брошурою та розіслати його кождому відділови по одному примірникови.

На внесок дел. 96 від., попертий дел. 120 і 326 від., ухвалено, щоби справу Сиротинця передати для дальшого розслідження і вирішення нововибраному урядови.

В справі заплати головною канцелярією видатків за кореспонденцію, почтові значки, чеки і т. п. вивязалася дискусія, в якій забирають слово делеґати 173, 238, 108, 42, 339 і 96 від. Майже всі висказують побажання, щоби вище згадані видатки поносила головна канцелярія, а тільки дел. 108 від. заявляється за те, щоби ніякої постанови в тій справі не ухвалювати; а дел. 42 від. є за те, щоби такі видатки покривав кождий відділ з комісового свойого секретаря. На внесок дел. 7 від., попертий дел. 31, 109, 245, 122, 192 і 96 від., перейшла ухвала, щоби головна канцелярія висилала до кождого відділу потрібне число остемпльованих коверт, якими кождий відділ буде користуватися при висиланню рахунків і виказів до головної канцелярії.

На внесок дел. 181 від., попертий дел. 245, 171, 276, 63, 192 і 80 від., ухвалено, щоби не друкувати окремого додатку змінених параґрафів статута, але видати змінений статут уцілости.

Дел. 156 від. висказує думку, що 25% комісового, яке платиться відділовим секретарям при виміні старих грамот на нові роди обезпечення, є зависоке. Краще булоб поменшити вкладки, а як це вже тепер не можливе, то в будучині можнаб дати якусь полекшу членам за ті гроші. В тій справі більше ніхто не забирав слова.

В справі Союзового календаря забирали слово багато делеґатів та висказували ріжні думки. Дел. 39, 56, 67, 77, 16, 347, 361 і 68 від. заявляються за те, щоби не змушувати членів купувати календар, а висилати його тільки тим членам, які собі того бажають і які вже заздалегідь замовили його в головній канцелярії. Дел. 225 від. є проти скасування календаря; дел. 50 від. є за те, щоби календар виходив таксамо як дотепер та щоби кождий член його діставав; дел. 62 від. є проти видавання календаря в теперішній формі, а за те, щоби Союз видавав стінний бизнесовий календар та давав його кождому членови безплатно. Вкінці перейшов внесок дел. 7 від., попертий дел. 109, 45, 171, 96 і 120 від., щоби знести дотеперішній календар, а натомісць, як буде можливо, видати безплатні стінні календарі.

Дел. 316 від. піддає думку, що було би пожаданим створити спеціяльний фонд для безробітних, беручи до того фонду гроші частинно з народнього фонду, а частинно з інших фондів. У тій справі більш ніхто не забирав слова.

Дел. 370 від. заявляється за те, щоби головна канцелярія постаралася про сталого лікаря для Союзових відділів по поодиноких місцевостях, і на внесок дел. 7 від., попертий делеґатами 400, 152, 105, 96, 38, 322 і 229 від., перейшла ухвала, щоби головна канцелярія Союза оплачувала лікаря, котрий оглядає нових членів.

В справі Союзового адвоката забирають слово делеґати 282, 31, 152, 42, 335 і 375 від. та всі звертають увагу на цю обставину, що при Укр. Нар. Союзі є адвокат, який є чужинцем і який не належить до нашої орґанізації. А це не повинно бути. Укр. Нар. Союз повинен мати сталого адвоката, який був би Українцем і Союзовцем. Предсідник Союза відповідає, що головна канцелярія завсіди старалась анґажувати українських адвокатів там, де це було можливе, і там, де вони були відповідними до даних справ. Одначе Союз має до полагодження дуже часто якраз такі справи, які вимагають ґрунтовного фахового знання асекураційного бизнесу, і в таких випадках береться такого адвоката, який відповідає вимогам дотичної справи. На внесок дел. 42 від., попертий дел. 282, 31, 16 і 336 від., перейшла ухвала, щоби Союз оставив надальше свойого теперішнього адвоката, з огляду на те, що він працює вже довгі літа при нашій орґанізації, є добре обзнакомлений зі всіми справами орґанізації та є фаховцем в асекураційних справах, однак набудуче головна канцелярія повинна старатись по можности анґажувати українських адвокатів для кождої справи.

Дел. 317 від. піддає думку, що треба конечно зменшити ті фонди, які виносять 45 центів, а які мусять платити також діти, що переходять з молодечого департаменту до старших.

Дел. 132 і 182 від. заявляються за те, щоби часопис „Свободу" не висилати для неграмотних членів, як і для тих дітей, які переходять до старших, а яких родичі вже отримують часопис. Дел. 161 і 262 від. піддають думку, щоби висилати для одного дому тільки один часопис. На це завідатель „Свободи" відповідає, що, обмежуючи число висилки „Свободи", спричиниться страту для адміністрації часопису, а тимсамим унеможливиться її побільшення. Щодо висилки часопису для дітей, то завідатель твердить, що кождий молодий член, який є в новім роді обезпечення, не є обовязаний отримувати і платити за часопис від 18 до 25 року життя.

Дел. 62 від. заявляється за те, щоб конвенція перевела ухвалу в справі назначення реченця, на протязі якого муситься перейти зі старого до нового роду обезпечення.

Дел. 7 від. запитує, що зробити з тими членами, які не схотять перейти до нової системи обезпечення. Він уважає, що найкраще буде не змушувати таких членів до переходу.

Дел. 375 від. зауважує, що легко є давати ріжні внески в справі реформи, однак ми мусимо мати на увазі ту обставину, що реформа вже ухвалена і з тим фактом треба числитись.

Дел. 37, 322, 339 і 142 від. висказують свої побажання, щоби для добра орґанізації не змушувати ніякого члена принимати нову реформу.

Предсідник Союза відповідає, що він також не є за те, щоби примушувати членів до переходу в новий рід обезпечення, однак якраз для добра Союза і для добра всіх його членів пожаданим є, щоб усі члени приняли реформу. Як відомо, табеля нової реформи є обчислена на два роки, і коли на протязі того часу всі члени не змінять своїх грамот, то тоді треба буде знову наймати асекураційного фахівця, щоби приготовив нову табелю. Така процедура буде получена знову з новими видатками для нашої орґанізації. Треба мати на увазі і те, що коли всі члени перейдуть до нової системи обезпечення, то тоді загальна вартість усіх грамот піднесеться.

На внесок дел. 70 від., попертий дел. 90, 335, 161 і 192 від., замкнено дискусію над цею справою.

Дел. 200 від. зауважує, що конвенція майже на укінченню, а проте ніяких корисних ухвал не переведено. На його думку, ми можемо помогти орґанізуванню молоді до У. Н. Союза через основування українських шкіл при відділах, які то школи мали би бути оплачувані частинно відділом і Союзом. Ту думку попирає дел. 370 від., як і член контрольної комісії, о. Пипюк.

Дел. 62 від. каже, що ми справді журимося нашою молодю, однак не шукаємо способів, як би ту молодь приєднати до нашої орґанізації. Це може статися в першій мірі тоді, коли ми звернемо більшу увагу на себе самих, коли самі батьки подбають насамперед про те, щоби їх діти належали до Союза. Дальше, треба подбати і про те, щоби підшукати відповідних людей до орґанізування молоді, і таких орґанізаторів відповідно винагородити.

Дел. 375 від. заявляє, що будучність У. Н. Союза не в нас, а в наших дітях. Тому він є за те, щоби молодь мала свій молодечий провід.

Дел. 39 від. зауважує, що найбільша трудність у приєднуванню молоді до нашої орґанізації полягає в тім, що фонди є зависокі.

Дел. 182 від. говорить, що з одної сторони ми хотілиб дістати нашу молодь до орґанізації, а з другої ми властиво самі стоїмо на перешкоді її орґанізування, бо не хочемо допустити тої молоді до заряду. Він піддає також думку, щоб усунути зі статута той параґраф, який не дозволяє принимати до Союза дітей, котрих родичі не є членами.

Дел. 70 сід. заявляється за те, щоби головна канцелярія підшукала і назначила по ріжних округах спеціяльних орґанізаторів, які дбали би головно про орґанізування молоді.

Дел. 299 від. говорить, що збільшити ряди Союзовців нашою молодю можна буде тоді, коли кождий делеґат возьме на себе обовязок працювати над орґанізацією тої молоді.

На внесок дел. 238 від., попертий дел. 352 від., замкнено дальшу дискусію у повищій справі.

На внесок дел. 42 від., попертий дел. 80 і 218 від., переведено ухвалу, щоби вибраний головний уряд опрацював відповідний плян у справі орґанізування молоді та видав належні директиви до відділів.

На несок дел. 102 від., попертий дел. 336, 36, 218 і 83 від., ухвалено, що вибраний головний уряд є уповажнений починити такі кроки, котрі можуть принести якунебудь полекшу для дітей, що бажають перейти з молодечого департаменту до старших. Зокрема уповажнюється уряд поробити всі можливі старання, щоби таким дітям при переході признати за їх попередні вкладки кредит у формі однорічної заплати з Союзової каси за їх обезпечення.

Дел. 38 від. піддає думку, щоби відділові секретарі діставали при виміні грамот не 25%, але 10% комісового.

Дел. 334 від. говорить, щоби над цею справою більше не розводитись і назначення винагороди відділовим секретарям полишити до вирішення головному урядови.

Дел. 238 від. ставить внесок, попертий дел. 8 від., щоби знести молодечий журнал, а натомісць побільшити „Свободу".

Дел. 361 від. запитує, чи можливо буде побільшити „Свободу". На це завідатель П. Маційовський відповідає, що по знесенню молодечого журналу можна буде побільшити „Свободу"', а в яких розмірах, то це покаже будучність. Одначе він відразу зазначує, що в найліпшім випадку можна буде побільшити часопис доданням одної картки раз на тиждень.

Дел. 144 від. заявляє, що коли вже мало би вийти побільшене число „Свободи", то це повинно бути неділішнє число.

Дел. 102, 112 і 20 від. заявляються за побільшення „Свободи" та висказують побажання, щоби та додаткова картка була призначена спеціяльно для молодіжи.

Предсідник Союза Н. Мурашко відповідає, що на місце одного зі старих редакторів треба буде заанґажувати молоду, тут роджену силу, якої обовязком буде подбати про редаґування додаткової картки в англійській мові, яка то картка причиниться певно у великій мірі до побільшення членства Союза з рядів нашої молоді.

На внесок дел. 35 від., попертий дел. 170 і 376 від., ухвалено, що напрям „Свободи" має остатися нац.-демократичним, як і досі було.

На внесок дел. 61 від., попертий дел. 342, 238 і 8 від., ухвалено, що вибраний головний уряд є уповажнений ухвалити відповідні рішенння в праві редакційних сил, як і в справі побільшення часопису.

Дел. 61 від. запитує в справі знижки проценту, який члени мусять платити за свої позички від Союза. Він радить таки знизити процент, бо це багато поможе самій орґанізації.

На внесок дел. 238 від., попертий дел. 161, 122 і 245 від., ухвалено, що знижку проценту залишається цілковито до вирішення головному урядови. Як уряд буде переконаний, що таку знижку можна буде дати, то відповідно до того хай поступить.

На внесок дел. 1 від., попертий дел. 20 від., замкнено дискусію над внесками й ухвалами для добра орґанізації, на чім і вичерпано програму 18-тої конвенції.

Гол. фін. секретар віднісся з горячим зазивом до всіх делеґатів, щоби вони завсіди памятали, що всі ті ухвали, які переведено на конвенції, зможуть увійти в життя тільки тоді, коли ми всі спільною працею до цього причинимось. Нашою важкою працею, нашими спільними змаганнями ми збудували кріпку твердиню. Опираючи нашу будучу працю на таких самих зусиллях, ми можемо бути певні, що ті зусилля принесуть нам і відповідну нагороду. Тою нагородою буде: матеріяльна й моральна сила нашого Батька-Союза.

Опісля голова конвенції, О. Малицький, подякував делеґатам за їх співпрацю в таких важних нарадах, за їх добру волю й охоту радити й ухвалювати такі рішення і пляни, які вони, на їхню думку, вважали за найкращі і найкорисніші для будучого розвитку нашої орґанізації.

На внесок дел. 120 від., попертий дел. 326, 347 і 268 від., уділено цілій президії конвенції повне вотум довіря.

Відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено наради 18-тої конвенції У. Н. Союза в 10 год. ввечір, дня 20-го травня 1933 р.

Вислід другого й остаточного голосування на головних урядників У. Н. Союза на протяг чотирох років був такий:

На головного предсідника: Микола Мурашко 445 голосів, Михайло Дармограй 63 голоси.

На заступника головного предсідника: інж. Володимир Малевич 285 гол., Василь Гришко 108 гол., Іван Пеленський 112 голосів.

На заступницю головного предсідника: Марія Ольшаницька-Розоміло 236 гол., Юлія Баволяк 170 гол., Ольга Кульчицька 88 голосів.

На головного рекордового секретаря: Дмитро Галичин 264 гол., Іван Каштанюк 246 голосів.

На головного фінансового секретаря: Роман Слободян 451 голосів.

На завідателя „Свободи": Петро Маціовський 425 голосів.

На членів головної контрольної комісії: адв. Омар Е. Малицький 349 гол., Дмитро Капітула 339 гол., Антін Пашук 315 гол., Дмитро Братусь 117 гол., о. д-р Володимир Клодницький 112 гол., Онуфрій Шарагарко 84 гол., Володимир Цісик 55 гол., Олекса Цепко 54 гол., о. Григорій Пипюк 51 голосів.

На головних радних: Стефан Слободян 302 голоси, Григорій Євусяк 296 гол., Тарас Шпікула 272 гол., Іван Лисак 191 гол., Іван Ваверчак 184 гол., Олексій Шаршонь 147 гол., Микола Бусько 142 гол., Ілія Гузар 140 гол., Василь Репужинський 139 гол., Михайло Кульчицький 138 гол., Іван Чолій 132 гол., Стефан Заблоцький 130 гол., д-р Михайло Клим 121 гол., Михайло Камінський 116 гол., о. Стефан Мусійчук 110 гол., Павло Стадник 105 гол., Іван Шуран 103 гол., Василь Мандзій 101 гол., Микола Максимчук 95 гол., Стефан Матчак 92 гол., Ілія Чопик 86 гол., Степан Гвіздь 69 гол., Теодор Михальчук 54 голоси.

На головні радні: Анна Боївка 303 голоси, Олена Придун 170 гол., Калина Грабарович 149 гол., Юлія Юревич 148 гол., Іванна Карач 88 голосів.

Отже головними урядниками вибрані:

Головний предсідник: Микола Мурашко.

Заступник головного предсідника: інж. Володимир Малевич.

Заступниця головного предсідника: Марія Ольшаницька-Розоміло.

Головний рекордовий секретар: Дмитро Галичин.
Головний фінансовий секретар: Роман Слободян.
Завідатель „Свободи": Петро Маційовський.

Головна контрольна комісія: адв. Омар Е. Малицький, Дмитро Капітула, Антін Пашук.

Головні радні: Стефан Слободян, Григорій Євусяк, Тарас Шпікула, Іван Лисак, Іван Ваверчак, Олексій Шаршонь, Микола Бусько, Ілія Гузар, Анна Боївка, Олена Придун.

адв. **О. Е. Малицький,** дел. 364 від.,
голова конвенції.

Дмитро Галичин, дел. 204 від.,
Іван Годованець, дел. 305 від.,
секретарі конвенції.

УКРАЇНСЬКІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І КАНАДІ.

Отсим друкую шесту та доповнену лісту Українців, котрі покінчили якийсь факультет в університетах Канади чи Злучених Державах Америки.

В цій лісті знаходяться лиш імена тих, що надіслали мені виповнені блянкети. Інші, котрі хотіли би бути в слідуючій збірці, зволять написати до мене та подати мені свою адресу.

Також прошу всіх тих, котрих імена і наукові титули тут подані, переглянути цю лісту, чи імена і науковий степень є добре подані; а коли ні, то прошу негайно мене про це повідомити.

Хто бажав би бути на лісті, зволить написати зараз до:

Dr. H. G. Skehar,
1658 Chicago Ave.,
Chicago, Ill.

Андрейко Юрій, B.A., M.D.
Андрусишин Кость, B.A.,M.A.
Арсенич Я. В., LL.B.
Балко Андрій, B.S., M.D.
Барабаш Іван, B.M.
Бахур Юр. B.S. in C.E., M.A.
Бек М. Е., B.A., LL.B.
Бек Іван, B.A.
Березінська Іванна, B.A., M.A.
Білаш Николай, B.A.
Білик Кирило, Ph.B., M.D.
Білоґан Осип, Ph.G.
Боднар В. Г., B.S. in C.E.
Бойкович Михайло, D.D.S.
Бунька Николай, B.S. in E.E.
Буряк Михайло, M.D.
Ваверчак Володимир, LL. B
Вавриків Максим, B.A.
Вавриков Й., B.S. in Agr.
Вавринюк Апольоній, LL.B.
Вахна Ілія, D.D.S.
Вацик Іван, M.D.
Винницой В., B.S. in Ch.E.
Верхомин Іван, M.D.
Гаврилів Павло. Ph.G.
Гаврилюк Ф. Т., B.A., B.Ed. (шкільний інспектор в провінції Саскачеван, Канада).
Гаврилюк Галя Б., B.S.
Гаврилюк Іван, B.S.
Гаврилко Н., LL.B.
Гайович Василь, D.D.S.
Галич Василь, B.A.,M.A.,Ph.D.
Гассан Ю. А., B.S. in Agr.
Герман Григ. B.Ph., M.S.
Гладкий Омелян, B.A., B.S. in Ch.E.
Гнатишин Ник., B.S., M.D.
Гнатишин А., B.S., B.A.
Голубіцький Н. Д., M.D.
Грицак С. А., B.S. in Agr.
Григорчук М. Н., B.A., LL.B.
Гришко Юрко, D.D.S.
Гуменюк Теодор, LL.B.
Гуцуляк Павло, D.D.S.
Гуцуляк І. В., B.A.
Ґлова В., B.A., M.A., LL.B.
Ґовда Фавст, D.D.S.
Ґорецький Із., B.A., M.A. (посол до албертійського сойму в Канаді).
Ґонос І. С., LL.B., B.S. in C.E.
Ґрановський А. А., B.S., M.S., Ph.D.
Ґузеляк М., B.S. in Chem. (грав 5 років в Єнкі дружині бейзбол).
Дик Осип, LL.B.
Дима Борислав, M.D.
Довбуш Петро, B.A.
Драґан Ю. Е., M.D.
Дрогомирецький Пет., B.A. (бере M.D.)
Дубас Павло, D.D.S.
Дудан І. М., B.S. in Com.
Дужанський Василь, Ph. G.
Жулковський Франко, B.S.
Завойський А., LL.B.
Закус Павло, D.D.S.
Залозецький М. Л., Ph. G.
Заячківський Григорій, B.S. in Economics.
Зварич І. П., B.S. in C.E.
Зиблікевич Елисав., B.S.
Івасюк Ілія, LL.B.
Ізаюк П., B.A., M.S.
Ірза Т. Й., B.S. in M.E.
Івах Онуфрій, B.A.
Ільчишин Д. М., B.S. in Agr.
Канчер Павло, B.S., D.D.S.
Копистянський Іван, LL. B.
Каськів Омелян, B.S., (бере M.D.).
Кібзей А. Т., M.D.
Ковальський Онуфр., B.A., M.A., Ph.D.
Королишин Іван, B.A.
Косташ Г. А., B.A.
Косташ І. Ф., B.S. in Mi. E.
Кочій С., B.S., D.D.S.
Козяр П., B.A., LL.B.
Корба Михайло, B.S., M.D.
Костецький І., B.S. (бере права).
Кулик С., B.S., M.D.
Куць А., B.S. in M.E.
Куш Маруся, B.S. in Jour.
Кузьма Василь, LL. B.
Лазорович П. Е., B.A., LL.B.
Лазечко Михайло, Ph. G.
Лесюк Іван, B.S., B.S. in Phar.
Лукащук Григ., B.A., M.D.
Лучкович Мих., B.A., (перший український посол у Доміціяльнім Парляменті в Оттаві, Канада).
Лютак Анна, B.A.
Лотович Галя, B.A.
Лотович А. М., B.S. (бере M.D.).
Мадюк І. Т., B.S. in Agr.
Малицький О. Е., LL.B., LL.M.
Малик Петро, B.S. in C.E.
Малевич Вол., B.S., in C.E.
Малевич С., B.S.xM.S. in C.E.
Мазола М., LL.B.
Марґолін А. С., LL.B.
Михаленко Н. Я., B.A., M.D.
Михаленко Е. Й., B.S., M.D., D.N.B.
Мігайчук Манолій, B.A., D.D.S.
Михайлюк Емануїл, LL.B.
Мельник Ник., B.S. in Mi.E.
Мельничук Мих., B.S., M.D.
Меґас Осип, B.A., M.D.
Міськів П. А., B.A., M.A. (посол до альбертійського сойму в Канаді).
Нагірняк Роман, B.S., LL.B.
Новак Григорій, M.D.
Огризло Стефан, B.S., M.S.
Огризло Евгенія, B.A.
Онофреїв Марія, B.A.
Олексів Я., B.S. in M.E., M.S.
Олексів М. Б., B.A.
Оленець Михайло, Ph.G.
Онищків Вас., B.A., LL.B.
Оробко Іван, M.D.
Орловський Д. Л., LL.B., J.D.
Озеро С. В., LL.B.
Павлюк Петро, M.D.
Паздрій І. К., B.A., M.D. (помер).
Панчук Іван, B.A., LL.B.
Патрило Анна, B.A.
Пелехович Неоніля, M.D.
Пелехович Богдан, LL.B., LL.M., M.P.L.
Петрівський Ів., B.S. in C.E.
Пирч І. Д., B.A., B.F.A.
Підручний Василь, B.S. in Agr.
Порайко В. Ю., B.S. in Com.
Потоцький Мих., M.D.
Потоцький Петро, M.D.
Продан К. С., B.S. in Agr.
Процик Іван, D.D.S.
Радик Михайло, LL.B.,
Режновський Л. Г., M.D.
Романюк Никита, LL.B.
Савчин-Дима М. (пані) B.A.
Савула Стефан, LL.B.
Сайкевич Йосиф, B.S., (бере права).
Свистун Вас., B.A., LL.B.
Свистун Теодор, LL.B.
Симчич Ілько, Ph. G.
Сікевич Наталія, B.S.
Сіроцький Дм., B.S. in M.E.
Скеґар Г. Ґ., D.D.S., M.S.
Сливка В. Я., B.S. in Phar.
Смук Іван, D.V.M., M.D.
Смук І. С. Р., LL.B,
Стеткевич О. Д., B.A., B.S. (бере Ch.E.).
Стечишин Савеля, B.A.
Стечишин Михайло, LL.B.
Стечишин Юліян, B.A., LL.B.
Стечишин Орест, B.S. in Ch.
Сухомлин Стефан, M.D.
Сцібайло Михайлина, B.A., M.A.
Семенина В., B.S. in C.E.
Сметанський Йосиф, LL.B.
Тарнавський Іван, LL.B.
Тарнавський Омелян, D.D.S.
Тремба Василь, B.A., B.D.
Третяк Сольомея, B.A.
Фльора Тома, B.S. (бере права).
Хиляк Александер, LL.B.
Чарновський Йосиф, LL.B.
Чепесюк M.B., B.S. in Agr.
Черняк С., B.A., M.D.
Чорний Д., B.A.
Швець Михайло, Ph.G. (помер).
Шкварок Юр., B.A., M.A., LL.B.
Шквір А. С., Ph.D.
Шквір Іван, A.B., M.E., J.D.
Шквір М., Ph. G., B.S., M.D.
Шклянка Ілія, B.A., M.A.
Штольмайстер Осип, B.A.
Шумейко Ст., LL.B.
Урбанович Н., B.A., B.S., B.D.
Ющик В., Ph.G.
Яремівна Й. І., B.A.
Якиміщак Дм., B.A., LL.B.
Янда Дмитро, LL.B.
Янкович Мих., B.S., M.D.
Яців Іван, B.A., LL.B., M.A., S.J.D.

Д-р Г. Ґ. Скеґар.

ГОЛОСИ В СПРАВІ ВИСТАВИ.

Проект І-го Зїзду Українських Народніх Учителів Америки — реалізується.

З великою радістю стверджуємо факт, що створенням Шкільної Ради Українських Народніх Шкіл Америки заінтересувались не тільки ініціятори, але й компетентні ідейні народні працівники, які зволили взяти на себе таке важне діло з посвятою щирої співпраці над уздоровленням нашого шкільництва, яке відграє найважнішу ролю в життю нашого народу на еміграції.

Тепер найважнішим завданням являється те, щоби **перший зїзд українського вчительства відбувся в цьому році, а то в другій половині серпня,** бо по серпні вчителі будуть заняті працею в школах, і тоді буде трудніще такий зїзд скликати.

Треба підкреслити й це, що зїзд не може відбутися в часі Українського Тижня в Шікаґо, хочби з тої причини, що інтересанти не зможуть скористати зі знижки залізничих білетів „української екскурсії", — де треба було задаткувати місця найдальше до 5 серпня. Однак він міг би відбутися в Шікаґо в другій половині біжучого місяця. Зрештою, не йде про місце, бо воно лишається до дискусії інтересованих, та моя думка така, щоби зїзд відбувся в Шікаґо, підчас Світової Вистави Поступу.

Зі ствердженням виміни думок в пресі стверджуємо й те, що сприяюче зїздови українське народнє вчительство **бере під увагу й опінію громадянства, котре також повинно зареагувати щодо цього зїзду,** — на який воно малоб вислати своїх представників, бо школа є народньою інституцією, й тому справа зїзду являється **конечністю загалу, а не тільки людей учительської професії.**

Також „Обєднання", самособою, є управнене до співпраці в користь нашого шкільництва, й **тимсамим до висилки відпоручників на Зїзд та до позитивного ділання.** На тій самій підставі, до зїзду (по моїй думці) є управнені відпоручники і інших національних органів преси, бо й ті органи до нашого зїзду поставилися прихильно, сприяючи йому.

Підкреслюю, що **зорганізоване українське народне вчительство, це для нашої народньої справи оправи одна з важніших твердинь.** Ми мусимо підпорядкувати речникови своїх інтелектуальних здібностей вирішення цеї проблеми нашого життя.

Тому, що час Зїзду недалекий, звертаюся зі щирим проханням до цілого компетентного громадянства нашої еміграції, — забрати в тій справі голос не пізніше як до 15-го серпня б. р. Також решта наших учителів **повинна вже раз зрозуміти вагу організації, та відгукнутися.** Не станемож про це писати Бог зна докіль та радити, а ворог нашого життя далі лютуватиме та збирати жниво! **Тому на Зїзд! Там треба пізнати себе, згуртувати свої сили та зобовязатися до позитивнотворчої праці для свойого народу!**

По всякі інформації щодо проєкту Зїзду і зголошення учителів до участи в ньому просимо звертати на адресу тимчасового писаря І-го Зїзду українських народніх учителів: М. Ікалович, 284 Іст Гавстон стріт, Ню Йорк, Н. Й.

Митро Пасічник,
Филаделфія, Па.

Математична задача.

— Тату, — каже синок до батька — поможи мені виробити таку задачу: „В одній стайні сидять бажанти та крілики разом. Разом мають 20 голов і пятьдесять шість ніг. Скільки там бажантів, а скільки кріликів?"

Батько задумався глибоко. Думав якої пів години, а вкінці сказав:

— То глупа задача! Скажи свому професорови, що бажантів і кріликів добрий господар не держить в одній стайні.

—o—

Малий домашній спорт.

Лікар оглядає пацієнта і бачить, що його нога вкрита синяками.

— Чи ви граєте у футбол? — питається.

— Ні, лише в бриджа, а жінка все дає мені знаки під столом, яким коліром маю вийти!

—o—

Не дочуває.

— Марійко! Чому не приходиш зараз, як тебе кличу?

— Бо як мама мене закликала третій раз, то я щойно перший раз почула.

—o—

Пані (до нової наймички): Ганю, в неділю буде на обіді один славний музик і професор співу. Мусите показати, що вмієте!

Наймичка: Чи маю заспівати, прошу пані?

—o—

Кріза.

— Дякуйте Богу, що є зле, а не гірше.

— Щож із того? Я не можу сповнити домагань моїх вірителів.

— Гм, то дякуйте Богу, що ви самі не є в числі ваших власних вірителів!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

На Рідний Край.

Організація Державного Відродження України, відділ 20 у Рочестер, Н. Й., переслала через Обєднання $115 як поміч Рідному Краєви. Гроші призначено: $50 на боеву акцію; $25 для політичних вязнів; $25 для інвалідів і $15 на Рідну Школу.

Петро Гринів,
секретар ОДВУ, ч. 20.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На Світову Виставу.

П. М. Сербенський зібрав на шікаґовську виставу 14 долярів. Жертви зложили: С. Угорчак $5; Д. Мотюк, М. Колба, І. Томішак та М. Сербенский по $2; В. Герасимів $1.

Пересилаючи через Обєднання гроші, жертводавці кличуть інших складати пожертви на Український Павільон на шікаґовській виставі.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На фонд видання творів М. Ґайворонського.

В Демократичному Українському Клюбі в Савт Брукліні зложено $5.35. В тому числі з каси Клюбу $2.50, а П. Рибка та М. Рибка пожертвували по $1. Решту зібрано дрібними датками.

Гроші переслав через Обєднання д-р С. Демидчук.

На добрийдень.

— Що чувати у вас доброго?

— Колиб стільки доброго, що злого, то булоб зовсім незле.

—o—

Летун хотів здобути світовий рекорд у скорости лету, та йому пригодилася катастрофа й упав із літаком на дерево. Саме як злазив із дерева, побачив його якийсь прохожий і питається:

— Що ви робите?

— Я хотів здобути новий світовий рекорд.

— Чоловіче, маєте щастя. Знаменито вам удалося.

— Як це ви думаєте? Не жартуєте собі з мене?

— Зовсім ні! Виж перший чоловік, що злазить із дерева, не вилізши на нього.

—o—

— А то вам, кумо, мусить бути сумно, відколи ваш чоловік сидить у криміналі.

— Не так уже занадто сумно; бодай знаю тепер, де мій старий обертається!

RADIO.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР ВИСТУПИТЬ З РУДІ ВАЛІЄМ.

Український Хор під діриґентурою проф. Олександра Кошиця виступить у четвер, 17. серпня, між годиною 8. й 9. ввечір (східній „дейлайт" час) на стації WEAF як часть програми Флайшмана з відомим американським співаком Руді Валі.

Всякі листи про цей виступ треба писати на адресу: Fleishmann Yeast Company, National Broadcasting Company, 711 Fifth Avenue, New York City.

ПОДЯКИ.

Я, нижче підписаний член від. 223 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені допомоги з фонду допомогового в сумі $100, котрі мені стали дуже великою допомогою в моїм тяжкім положенню.

Василь Стецула,
Вилкс Бері, Па.

—o—

Я, нижче підписана членниця від. 163 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені допомоги з фонду допомогового в сумі $35, котрі стали мені допомогою при моїй тяжкій недузі.

Кличу всіх тих, котрі ще не належать до нашої могутньої й славної орґанізації У. Н. Союза, щоб вступали до нього, бо в горю і недолі дістануть певну поміч від своєї орґанізації.

Катерина Прешляк,
Филаделфія, Па.

—o—

Я, нижче підписаний член відділу 201 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головним урядникам У. Н. Союза за ділення мені допомоги з фонду допомогового в сумі $50, котрі стали мені великою помочію у моїм тяжкім положенню.

Роман Тенетило,
Колдейл, Па.

СТРАШНИЙ ТАРЗАН.

(18)

Таден розповідав далі: „Тепер я хочу побачити її ще раз. Я хочу ще раз глянути їй в очі й тому думаю пробратися в наше селище та в королівську палату. Я не боюся ризикувати моєю головою й переборю всі трудноці". „Хіба справді тобі так небезпечно зявитись у дворі?" — запитав Тарзан. „Не то що в дворі, але и показатися на очі моїх бувших товаришів небезпечно. Кождий з них може вбити мене відразу", відповів Таден.

„Але я, Таден, син Льва, не боюся нічого й піду туди!" — голосно заявив Таден. „І я також іду з тобою", сказав Тарзан. „Ну, а ти, Омате, що думаєш?" — запитав Тарзан волохатого. „А чомуб я не піщов з вами? Моя країна положена за селищем Алюр. Я також змушений був тікати від своїх товаришів і від свого племени. Я також мав дівчину й тепер хочу ще раз побачити її, бо я певний, що вона також бажає бачити мене. Отже я йду з вами", закінчив Омат.

Тарзан бачив, що тепер утворюється з них гарна трійця. Обидва хвостаті були хоробрими, а разом з тим і зненавидженими своїми племенами. Отже вороги Тарзана були одночасно й ворогами його хвостатих товаришів. Він мав надію знайти сліди своєї дружини поміж отими хвостатими племенами. Омат сказав далі: „Я йду, щоб відомстити нашому ватажкови, Есатови. Він боявся, щоб я не став на його місце, але тепер я спробую стати на його провідне становище".

При цих словах волохатий вихопив свій ніж і підніс його догори. Тоді тесаме зробив Тарзан, а за ним Таден. Усі три високо піднесли свої ножі, що вилискувалися на сонці. Це була їх присяга один за другого і всіх за одного. Слова такої присяги вони повторили кождий зокрема, а потім усі разом. Тепер вони були міцно звязані присягою й готові були вмерти один за другого. Таден повів своїх товарищів відомими йому стежками до селища Алюр.